

A
DAY
AFTER
TOMORROW

Anita Pistemaa

A
Day
After
Tomorrow

Anita Pistemaa

A
Day
After
Tomorrow

Anita Pistemaa

Copyright © 2020 Anita Pistemaa

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-801-999-2

Kannen suunnittelu Anita Pistemaa

Kirjallisuusluokka 15.9.

Sisällysluettelo

Johdanto.....	9
TUNNEYLIKUORMAA.....	29
Palanen kerrallaan.....	32
Esimerkkitarina: 2019.....	75
ALKUAJATUS.....	81
Elokuvan antia.....	84
Jokin on nyt perustavaa laatua pielessä.....	103
Dysforia iskee.....	103
Kaiken se kärsii.....	118
Energiahoito.....	119
Tässä on jotain mätää.....	122
I'm losing this game, they call love.....	126
Only a dream?.....	130
”Et voi tutkia pimeyttä viemällä sinne valoa”	136
TEKNOLOGIASIIIRTO.....	143
Viesti.....	146
Energiahoito.....	161
Energiavalli murtaa.....	162
Ajatuskupla maailmankaikkeuden rakenteesta – jälleen	167
Suuri harmonia.....	174
Halaus.....	177
Purppurasodasta.....	178
Muista minut!.....	180
Uudistuminen.....	192
Herätys!.....	196
Yhteenveto.....	201

NYT KYLLÄ KVANTITTAA.....	203
Kvanttikenttä – Antenniteoria – Alkeiskoppi.....	205
Kolmas huone – kolmas arvoitus.....	212
Vastaus.....	224
AAMUNKOI.....	231
Tilannekatsaus.....	234
Mitä minä haluan?.....	239
Tahdonilmaisu ja energiahoito.....	241
Kajo.....	244
Päächakrojen energiahoito.....	245
Sisäinen tuli syttyy.....	254
”Tarvitsen jakamattoman huomiosi”.....	257
Rei-Ki 6 Vihkimys.....	258
Kirja: Lähdekenttä.....	260
Hyvää isänpäivää.....	262
Tasapaino.....	265
Ajatus.....	267
Every Day.....	270
Salaisuus.....	275
Erillisyyden harhoista.....	278
Bonus: Itsensä ylittämisestä – olla parempi minä.....	280
Teidän Ylhäisyytenne – maan ihminen.....	283
Loppukevennys.....	284
KIITOS & KIRJASTOA.....	287
JÄLKIKIRJOITUS.....	293

Johdanto

Hyvä ja arvoisa Lukija.

Tämä on yhdeksäs elämänkerrallinen kirjoitukseni liittyen elämänpolkuuni ja itsetutkiskeluuni sekä kolmas ***Afterlife***-sarjaan kuuluva. Samoin kuin edellisessä kirjoituksessa ***Jatulintarhassa***, tässä myös on osiorakenne, joka tosin hiukan hämärtää asioiden kronologista tapahtumajärjestystä, mutta selkeyttää mahdollisesti asiakokonaisuuksien hahmottamista.

Olin pitkään ajatuksessa, kuinka tämä kirjoitus julkaistaan vasta maallisen poisimenon jälkeen. Paljolti tästä syystä kirjoituksen nimi on ***A Day After Tomorrow***, joka tarkoittaa suomeksi ylihuomenna. Kuten arvata saattaa, paikallinen pilvipalvelu jakoi auliisti hienoja ja kuulemisen arvoisia näkemyksiä, kuinka voisi olla myös toisin.

Sen sijaan, että olisin sokea saati kuuro tai muuten vain tunnoton noille energioiden interferensseille eli muodossani havaitulle kokemuksille ja viesteille, tapaan punnita ne. Ihmiselle on annettu mahdollisuus sekä oikeus ajatella ihan itse. On kaiketi luonnollista, kuinka näin vastaanotettuja osin jopa intuitiivisia sanomia, viestejä ja ajatuksia punnitsee mielen todellisuuskuvaa eli skeemaa vasten. Näin myös niissä tapauksissa, kun koen viestin tekijän, luojaan olleen maallinen lähimmäinen eli kanssaihminen. Tilanteessa, jolloin sydämeni kertoo äänen tai interferenssin lähteen olevan niin kutsutuista korkeammista tietoisuuksista, on hyväksymisprosessi huomattavasti nopeampi. Todetessani kyseiset viestit omien sisäisten normieni mukaisiksi tai

yleensäkin hyväksi, toteutan ne, sangen usein asiaa pyytäneen tahon kanssa.

*

Mikä on tämä mainittu *ylihuomenna*?

Se on se päivä, jolloin ja jonka jälkeen olen saavuttamattomissa. Voitte kohdata muodostanne riippumatta vain niitä energioita, joita olen kauttani luonut ja siten jättänyt tähän maailmaan. Sanat ”tämä maailma” tarkoittaa kaikkia niitä ulottuvuuksia ja energioita, joissa olen ollut läsnä. Jo pelkästään se, että olen ollut noissa ulottuvuuksissa, maailmoissa ja todellisuuksissa, on luonut kauttani jotain olevaksi kyseiseen maailmaan. Tämä tarkoittaa myös sitä, kuinka energiamaailmoissa, joissa tapaatte minun maallisen ilmentymäni näköisen muodon, on se suurella todennäköisyydellä tietoinen muoto, joka on pelkästään ottanut maallisen tunnistettavan muotoni, jonka siemen on havaitsijassa, kuten kappaleessa **Muodon antaminen ja ottaminen** IE-Sarjan kirjoituksessa *Uusi Aika* olen tuonut esille. Saman periaatteen mukaan olen monissa energiatiloissa itse ottanut sellaisen muodon, jonka lähestyvä kykenee pelotta kohtaamaan. Tämä tarkoittaa kärjistetysti esitettynä näyttelemistä, mutta asiallisesti ilmaistuna sen tahdon ja tarkoituksenmukaisuuden täyttymistä, mikä pitääkin tapahtua. Sen sijaan, että olisi aina niin, että havaitsija sanelee kohdattavan muodon, on myös tilanteita, joissa kohdattava esiintyy ihan itsenään, sellaisena kuin on. Kolmas tapa antaa ja ottaa muoto on laskeutua toisen ihmisen kehoon, yleisesti kehoon.

*

Päivä, jonka nimi on *huomenna*, on oleva se päivä, jolloin teen lähtöä paikallisesta maailmasta. Hautapaikan

suhteen olen asian miettinyt valmiiksi – jo vuosia sitten. Sen sijaan, että asia olisi millään muotoa salaisuus, enemmänkin totean kyseessä olevan joko polttohautauksen ja tuhkan sirottelyn maahan tai ilmiö, jonka tuon esille osiossa Aamunkoi. Muistopaikka yksittäisen hautakiven sijaan on monissa seurakunnissa oleva Muualle haudattujen paikka. Näin jokainen ihminen, olkoon missä päin tahansa, voi halutessaan muistella menneitä omassa seurakunnassaan tai muussa vastaavassa paikassaan. Tämä on siis tahtoni.

*

Päivä, jonka nimi on *tänään*, luonnollisesti tätä vielä kirjoittaessani, olen täällä ja tässä maailmassa teidän kanssanne kokemassa sekä jakamassa näitä lukuisia enemmän tai vähemmän ainutkertaisia hetkiä. Käytän tarkoituksella mainintaa enemmän tai vähemmän, sillä jotkut hetket elämänsäni ovat yhtä tarkkoja kuin kopio jo jostakin omassa kokemusmaailmassani tapahtuneesta. Siksi voin sanoa eläväni ne kuin uudelleen. On toista, kokeeko vuorovaikutuskumppani samoin. Tämä on eri asia kuin salamavalon välähdyksen tyyppinen de-javu-ilmiö. Näin pääsen hentoisesti viittamaan asiaan, kuinka on mahdollista tulkita jokaisella kokijalla ja havainnoitsijalla olevan oma maailmansa aikakäsityksiin. Samalla tämä ravistelee suppeaa 1D aikakäsitettä tarjoten useampiulotteista vaihtoehtoa. On omanlainen askareensa saada nämä yksilölliset maailmat toimimaan yhteistyössä yhteiseksi hyväksi tässä paikassa, jota maapaloksi kutsutaan. Tätä nosti hienosti esille Etelä-Korealainen sarja *W-Two Worlds*, jonka olen tuonut esille kirjassa *Jatulintarhassa*.

On mielestäni kuitenkin liioiteltua esittää, kuinka elämämme olisi ennalta määrätty ja kirjoitettu. Se, että on

mahdollista kokea tulevaisuuden tilanne totena, on sen hetkisen nykyhetken asiaintilojen (=energiaa) ja tavoitteiden, lopulta ajatusten pyrkimys. Mikäli antaa asioiden vain virrata vaikuttamatta niiden energioihin, tietää mitä on tulossa. Näin tulevaisuus koostuu niistä ajatuksista, joita viljelee, kunhan huomaa, että ajatukset ovat myös energioiden ilmentymiä. Näin muodostuu kehä ja vuorovaikutussuhde. Tässä toimii hyvin energiatyöskentelyn periaatteet.

Aurausviitat aivan samoin kuin teiden valaisinpylväät ovat tietyn matkan välein, jotka näyttävät vasta sitten viitoittavan tietä, kun niitä on riittävän harvassa ja vähän. Kun niitä on niin paljon, että muodostuu varsinainen viittojen tai valopisteiden meri, on suunnan päättäminen aivan toista. Jokainen viitta, valopiste on mahdollisuus. Umpihangessa hiihtäminen on paljolti samanlainen ilmiö, jossa latu tulee heti hiihtäjän selän takana. Tämä korostaa oman valinnan tärkeyttä, johon ymmärtääkseni löytyy vastaus ihmisestä itsestä. Ihminen ja ihmisen oppi ovat kaksi valtavasti toisistaan poikkeavaa asiaa. Oppi määrittää ajatusmaailmaa ja maailmankuvaa. Hyvin moni katsoo tätä maailmaa, mutta hyvin harva näkee sitä nähden vain luomansa maailmankuvan.

*

On tämän kirjoituksen nimellä muukin tarkoitus, kuin vain muistuttaa maallisesta kuolevaisuudesta. Lyhyt on se aika, jonka täällä keskenämme jaamme toisillemme sen rakkaudellisen käsityksen ja lukuisten viitekehyksien turvin, jonka omaamme. Olen edelleen täysin vakuuttunut, kuinka jokainen ihminen haluaa jättää tähän maailmaan jotain kaunista itsestään, kunhan rohkeus riittää ylittämään opetetut ja opitut tarpeettomat pelot. Hyvin harva pelko on lopulta tar-

peellinen. Onneksi tässä maailmassa on paljon tietoa ja elämisen vertaistukea saatavilla, jopa ulottuvuudesta riippumatta.

Mielestäni kaikista tärkein tietolähde rakkaudelle ja sen ymmärtämiselle on ihmisessä itsessä, ihan jokaisessa. Tämä lähde voi alussa vaikuttaa olevan yhtäaikaan niin syvällä kuin korkealla, ollen kuitenkin saavutettavissa sekä ymmärrettävissä. Lopulta huomaa sen olevan tavattoman lähellä. Tästä lähteestä kumpuaa niin luottamus kuin ehdoton rakkaus. Tie sisäisen lähteen luo on yksilöllinen. Siksi ulkoa opetetut opit, vaikka olisivat kuinka hyviä ja eteenpäin vieviä, tekevät sitä vain osan matkaa tai paloittain, sillä kirjoitettu, olkoon se mikä tahansa, on tietämätön sydämen saloista, eräänlaisesta suuresta suunnitelmasta. Siksi niin kuin sinä olet tie, samoin minä olen tie. Tämä on hyvin vanha viisaus. Aivan samoin niin sinä kuin minä olemme yksilöllinen totuus, niin kutsuttu oma totuus, jonka on hyväksynyt. Katsomme yhdessä suurta kuvaa, jonka näemme ja ymmärrämme tavoillamme. Tämä erilaisuus on mahdollista selittää kultturellisella taustalla, jossa kyllä on tarpeen huomioida maapallon lisäksi kosmoksen lukuisine ulottuvuuksineen tarjoamat elämän kokemisen antamat mahdollisuudet.

*

Minulta on silloin tällöin kysytty uskonnollista vakauk-
musta. Vaikka olen edelleen ev.lut. seurakunnan jäsen, voin todeta sellaisen puuttuvan elämässäni. Maailmankatsomukseni, mikäli tuollaista sanaa voi käyttää, on aavistuksen metafyyminen ja siten filosofinen. Tämän kautta toteutuva tiedon etsimisen ja hyväksymisen valikoiva prosessi, jota omaksi totuudeksi kutsutaan, näyttää itsetuntemuksen polulta. Näin siis luottamus ja tieto lukuisine kehon ja sen

ulkopuolisine kokemuksineen on korvannut sen – uskonnon. Mielestäni minulla on vain yksi sääntö – rakkaus, koska minä olen rakkaus. Sana rakkauspakkaus on hieno kuvaus ihmisestä, samoin kuin joskus käyttämäni ”Teidän Ylhäisyytenne”, joilla tarkoitan myös itseäni.

Olen tullut kohtaamaan oppivuosieni aikana paljon mielenkiintoisia opipaikkoja toteuttaessani itseäni ja itsensä olevaa sen hetkistä rakkautta – oikeammin rakkauskuvaa – tavalla, jolla olen nähnyt noissa hetkissä yhteisenä hyvänä, jossa siis otan myös itseni huomioon. On inhimillistä, kuinka vuorovaikutukseni on aiheuttanut ajoittain ristipainetta ilmentymälleni. Minun sisäsyntyinen tahtotilani on kuitenkin olla tässä maailmassa minä, sen jokaisesta perspektiivistä. Tämän voi ilmaista tavalla, kuinka riisun itseltäni lukuisia naamioita, niitä naamioita, joita tämä maailma on aiempien käsitysteni ja kokemusteni mukaan ohjannut luomaan sekä kantamaan. Olen kutsunut tätä joskus sopeutumiseksi, mukautumiseksi sekä sosiaalistumiseksi paikalliseen ympäristöön ja planeetalle. Tämä on opettanut minua – lainatakseni vapaasti erään laulun sanoja – puhumaan äänellä, jolla tulen kuulluksi ja käyttämällä sanoja, joilla tulen ymmärretyksi. Luonnollisesti itsetutkiskelu ja mietiskely energiatyöskentelyineen ovat auttaneet paljon, jotta välttyisin siirtämästä kokemiani raskaita tunnekuormia eteenpäin. Asioita kun voi ilmentää niin monella tavalla.

Samoin olen tullut huomaamaan tilanteita, joissa itseni näköinen ja oloinen rakkaus satuttaa lähimmäistä, tarkemmin ajateltuna hänen tunne-, arvo-, normi- ja moraalimaailmaa sen sijaan, että se olisi satuttanut hänen todellista itseään. Saattaapa samassa säpinässä ego, tuo mainio kokemuksen ja oppimisen väline saada työskenneltävää, sillä kahden

ajatuksellisen untuvapilven törmäyksessä myös opiskeltu ja opetettu skeema kohtaa haastavaa opinpaikkaa tarjoten kasvun eli laajentumisen, ehkä jopa avautumisen mahdollisuutta puolin ja toisin. Tällainen kohtaaminen saattaa ulottua yksilöllisesti hyvinkin syvälle, jolloin itseilmaisussa regression eli taantumien on mahdollista nostaa päätään. Viittaani siis energialukkoihin, joita voi kutsua myös tunnelukoiksi. Niitä voi verrata sisäiseen ylivirittyneeseen tilaan, jolloin pienikin ulkopuolinen stimulaatio saattaa laukaista niitä. Käsittääkseni monet tällaiset lukittuneet tilat syntyvät ihmiseen lapsena, mutta onpa niiden mahdollista saada paljon lisää energiaa itseensä myös tapauksissa, joissa auktoriteettina pidetty henkilö sanoo jotain sellaista, joka lävistää vastaanottajan tietoiset ja tiedostamattomat defenssirakenteet. Tällainen informaatio on vastaanottajalle ehdoton ja totuus mahdollisesti syrjäyttäen aiemman oman totuuden. On tiedossa, kuinka keho varastoi, koteloi itseensä tällaisia energioita, jotka myöhemmin ilmenevät jopa sairauksina. On monia menetelmiä purkaa tällaisia energiatiloja.

Arvatenkin jokaisessa ihmisessä on niin kutsuttu sisäinen lapsi (vrt. ego), joka kuvaa kasvupotentiaalia ja mahdollisuuksia, joten onko se kovinkaan suuri ihme ja kumma, että tuolloin vuorovaikutuksessa onkin aikuisen sijaan sisäinen lapsi (vrt. vanhempi – aikuinen – lapsi ajattelumalli).

On kuitenkin kaksi toisistaan poikkeavaa asiaa muistaa jokin kokemus, asia tai tapahtuma kuin reagoida sitä kosketaneeseen ärsykkeeseen. Perään siis energiatyöskentelyn ja itsensä, muotonsa sekä pelkokeskuksen puhdistamisen kautta saavutettua tietoista käyttäytymistä, jolloin ärsyke muuttuu pelkäksi informaatioksi ja reagointi tietoiseksi käyttäytymisen valinnaksi. Käytän tässä yhteydessä helposti mainintaa,

kuinka behavioristinen reaktiomalli on muuttunut tietoiseksi olemiseksi ja tekemiseksi valinnan kautta.

*

On kirjoitettu ja sanottu moneen kertaan maallisen ilmentymän eli kehon olevan vain väliaikainen tomumaja. Mielestäni tätä hienoa ja hentoista aineellista kokemisen välinettä eli muotoa on kuitenkin tarkoitus kunnioittaa ja arvostaa eli rakastaa, sillä tämä on monen muun asian ohella myös väline kokea rakkautta antamisen ja saamisen kautta. Näin lopulta rakastaja ja rakastettu on mahdollista olla yksi ja sama ilmentymä sen koko laajuudessa. Tämän sisäisen tilan rakastaja ja rakastettu symbioosin on mahdollista peilautua niin maailmankuvaan kuin myös ulkoiseen vuorovaikutukseen.

Kuten ymmärtääkseni rakkaudessa on tapana toimia, on hyvä opetella itsensä ($\approx$ tietoisuutensa) lisäksi toisen osapuolen olemus, miten tehdä yhteistyötä, mitä molemmilla osapuolilla on toisilleen annettavaa, miten rakkauden on mahdollista olla molempia osapuolia arvostava, kunnioittava sekä hedelmällinen. Molemmilla ja kaikilla on oikeus olla onnellinen. Tällä näkemyksellä ravistelen ajatusta, kuinka keho olisi pelkästään, vain ja ainoastaan mielen jatke, sillä se on paljon enemmän. Kehon viisauden kuunteleminen on kuin lukisi Akaasista kirjastoa ja sen yhtä kirjaa. Ihmisen korkeampi olemus – Daemoni, kaksoishenki – ja sen yhteys sielutietoisuuteen sekä ihmisen maalliseen muotoon on mahdollisesti toinen kirja samaisessa kirjastossa. Kolmantena kirjana on mahdollista nähdä muotonsa ja sen jumaluus. Siksi olen tavannut ajoittain kysyä lähimmäiseltä: ”Mitä jumaluus sinussa tarkoittaa?”. Itse kohdatessani aikoinaan tuon kysymyksen, koin sen tärkeänä ja oleellisena, sillä se

Tämä on yhdeksäs kirjoitukseni liittyen itsetuntemuksen polkuuni. Numerologisesti kyseinen luku tarkoittaa loppuunsaattamista ja siten jonkin asian valmiiksi tulemistä.

Kirjan nimi tarkoittaa suomennettuna "Ylihuomenna". Se viittaa päivään, jolloin olen teidän tavoittamattomissa eli poissa tästä maailmasta ja kaikista niistä ulottuvuuksista, joita tiedän olevan olemassa ja joihin jälkeni jättänyt. Siksi voitte vain kohdata niihin kauttani luotuja energioita itseni sijaan.

Päivä, jonka nimi on "tänään", ollen vielä keskuudessanne, tarkoitukseni on jakaa kauttani sitä, minkä näen yhteisenä hyvänä itseni mukaan lukien. Tässä minua auttaa universaali tietoisuuskenttä, jota kutsun pilvipalveluksi.

Aineeseen inkarnoitumisen yhteydessä paitsi että supistaa tietoista muotoaan, myös hyväksyy muotoonsa paikallisia energioita valintansa mukaan. Tätä sopeutumisen prosessia kuvaa pelon ja vanhan energian aikainen termi unohduksen verho. Tällainen sopeutuminen luo usein vahvoja alkuajatuk-sia eli energiainterferenssejä, jotka vaikuttavat pitkälle yksilöl-lisessä elämässä niin havaitsemiseen, asioiden sanoituksiin kuin tekemisiin. Viitteitä antaa sana skeema. Inkarnaatio on siis Valonkantajan sielullisen sopimuksen muoto. Jokainen on siten Valonkantaja.

Monet haluavat parantaa tätä maailmaa saati täyttää Valolla siinä vain harvoin onnistuen, sillä täydellisyyttä voi vain muut-taa toisenlaiseksi. On sanonta: "et voi tutkia pimeyttä viemällä sinne valoa". Sitä tarvitsee tutkia sen omilla ehdoilla ja ymmär-tää sen luonne, sillä valo on kirkkaus ja pimeys yhdessä.

